

“אוזיאש הופשטטר” / הארץ / 19.5.67 / תע' יחיד / גלריה “דוגית” / תל-אביב

תערוכתו הנוכחית של אוזיאש הופשטטר ב”דוגית”, מהווה המשך ישיר לתערוכת היחיד של אמן זה שנערכה לפני שנה באותו מקום. השוני העיקרי בין התערוכות הוא מעברו של הופשטטר מטכניקה של רישום שחור-לבן לטכניקה של אקוורל. גם באקוורלים הנוכחיים נשמרה הדומיננטיות של הרישום, האווירה האפלה ורבת העוצמה, העיוותים האקספרסיוניסטיים ועיצוב הדמויות לפי תחושת גוף. הגוון של המוזר והפנטאסטי ששולב ברישומים הקודמים, מרוכך עתה מעט תוך השימוש בצבעוניות המאופקת של האקוורלים. האפלה הקטיפתית נעשתה שברירית יותר ומעוצבת באורח המשטח מעט את מימד העומק. גם הדמויות שבציורים הקודמים נראו לעיתים כריקועי נחושת המרמזים לקרום נפח שמעבר לו שוררת ריקות, מאבדים לעיתים את אותו רמז לתלת-מימדיות מיוחדת. אמנם בציורים כ”אלגוריה אירוטית” נשמרו כל הערכים של הרישום ונוספה עוד מערכת זהירה של גוונים, גם רבים מהאקוורלים האחרים ניכר מאמץ המעבר למימד הביטוי החדש של הצבעוניות. אין להסיק מהאמור לעיל שמעברו של הופשטטר לשימוש בצבעים הוא מאונס או חסר רגישות: הרמזים לפלסטיות תוך השימוש בצבעי חום-אדמדם מעידים על תפיסה מודרניסטית

רבת תחושה למימד זה. יחד עם זאת, גם בתערוכה זו עיקר כוחו של הופשטטר הוא ברישום, עיצוב הדמויות ובאווירה האינטימית והמיוחדת.

יואב בראל, בין פיכחון לתמימות: על האמנות הפלסטית בשנות ה-60 בתל אביב, מוזיאון תל אביב לאמנות, 2004